

[Albertsen.]

ældre og er ensidigt til gavn for de stærke og de velstillede. De er en appel til egoismen og en fornægtelse af solidariteten. Derfor bør vi afvise dem.

Omvendt har kommunisterne og SF, og nu forstår jeg: støttet af venstresocialisterne, stillet en række ændringsforslag til de sociale budgetter, som medfører øgede milliardudgifter. Nogle af forslagene, bl. a. til pensionisterne, spreder et par milliarder kroner ud også til grupper af ældre, der har fuld indtægt ved siden af. Det afslører efter mit skøn en despekt for økonomien, som er trist at konstatere. Inden længe vil vi jo få lejlighed til at drøfte forslag om forbedringer for disse samfundsgrupper på det seriøse grundlag, som regeringens udspil er baseret på. Jeg må derfor afvise disse forslag fra de respektive partier.

Endelig har jeg et par bemærkninger til de konservatives ændringsforslag. Det drejer sig for det første om ændringsforslag nr. 17 vedrørende invalidepensionen, hvor der skal spares 200 mill. kr. Imidlertid påpeger man en række foranstaltninger som forudsætning for overhovedet at kunne spare dette beløb. Det er umuligt at skønne over, hvor dyre de nævnte foranstaltninger måtte blive, og selv efter udspørgen har vi ikke kunnet få noget svar. Jeg håber, at nogle af de nærværende konservative her kan bidrage til en sådan opklaring.

Man vil øge udgifterne til revalidering, man vil give tilskud til arbejdsgiverne ved ansættelse af revaliderede, og man vil gennemgå 30.000 invaliders situation hvert år. Hvad det vil koste af papir, lægeattester, kørselsudgifter og hospitalsprøver bliver ganske enormt. Det vil alene koste mange millioner kroner plus en masse bureaukrati.

Vedrørende disse relativt let påviselige udgifter vil jeg gerne efterlyse oplysninger om, hvor de er opført, hvor meget de omfatter, og om disse betragtelige beløb skal lægges oven i det foreslåede besparelsesbeløb. Det må jo mindst blive 400 mill. kr. man skal spare for netto at kunne nå frem til den besparelse på 200 mill. kr., som forslaget indebærer. Det vil i snit enten sige, at antallet af invalidepensionister skal nedsættes med 15 pct., eller at pensionsydelsen skal nedsættes med en tilsvarende procent.

Ud over de nævnte merudgifter har man tilsyneladende også overset en væsentlig faktor. I øjeblikket behandles invalidepensionssager så-

ledes, at man for nogle vedkommende, hvor der er grundlag for det, indsætter en revisionsbestemmelse. Af de oversigter og det materiale, som man jo for længst har kunnet se under arbejdet i socialudvalget og i andre udvalg, vil man vide, at gennemgangen af sådanne sager ofte har en modsat konsekvens end det, man tilsigter fra de konservatives side, nemlig at de pågældende får en højere invalidepensionsydelse end den de oprindeligt var tillagt på grund af revisionsbestemmelsen. Det vil altså sige, at på trods af det, man tilstræber, er der faktisk en mulighed for, at det stik modsatte vil ske.

Jeg skal i øvrigt, når man henviser til, at de pågældende vil have store muligheder for at få en erhvervsindtægt, sige, at alle oplysninger og alt materiale viser, at det kun er en meget lille gruppe af invalidepensionisterne fra den mellemste og laveste invalidepensionsgruppe, som har beskæftigelse og indtægt ved siden af. Det drejer sig kun om ganske få procent.

Hvis de konservative vil behandles som et seriøst parti, forudsætter det også en rimelig opførsel og en rimelig holdning. Den fortvivlede konkurrence, man her har påtaget sig med fremskridtspartiet om at være sparehelt nummer 1 eller 2, er jo latterlig, når man ikke er i stand til at udforme logiske forslag. Jeg skal derfor henstille til de konservative at trække dette ændringsforslag tilbage, for folketingsret kan anstændigvis ikke tage stilling til det stykke papir og til det beløb, man her har påført.

Det konservative ændringsforslag om at skulle spare 1.000 plejehjemspladser pr. år er lige så tyndbenet som det førstnævnte forslag. Jeg kan tænke mig, at man har regnet det ud på den måde, at man vil spare 1.000 plejehjemspladser pr. år, og de, siger man, koster 130.000 kr. pr. stk. – ergo sparer man 130 mill. kr. Man har fuldstændig overset det tab og den merudgift, der er tale om til de pågældende, der skulle påtage sig plejeopgaven – så kan man diskutere niveauet og mulighederne og kvalifikationerne og meget andet – og det vil medføre en direkte udgift på 15.000 kr. pr. person, det drejer sig om.

Man har også fuldstændig overset, at hvis udgangspunktet skal være, at ydelsen skal præsteres, når visitationen er overstået, skal man straks præstere betalingen. Det er ganske mange hundrede, det drejer sig om, der i øjeblikket er visiteret til plejehjem, men som ikke kan få en plejehjemsplads og venter på at få en sådan. Her skal ydelsen altså allerede præsteres nu.